

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. september 2019 – Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mod Stephan Riel som kurator for Alpine Bau GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien – Østrig)

(Sag C-47/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område – anvendelsesområde – artikel 1, stk. 2, litra b) – konkurs, akkord og andre lignende ordninger – ikke omfattet – søgsmål om anerkendelse af en fordring med henblik på registrering af denne i forbindelse med en insolvensbehandling – anvendelse af forordning (EF) nr. 1346/2000 – artikel 41 – oplysninger ved anmeldelse af fordringer – hovedinsolvensbehandling og sekundær insolvensbehandling – litispændens og indbyrdes sammenhængende krav – analog anvendelse af artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 – ikke tilladt)

(2019/C 399/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Sagsøgt: Stephan Riel som kurator for Alpine Bau GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål om anerkendelse af en fordring med henblik på registrering af denne i forbindelse med en insolvensbehandling som den i hovedsagen omhandlede er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.
- 2) Artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, heller ikke analogt, på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, men er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1346/2000.
- 3) Artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at en kreditor i forbindelse med en insolvensbehandling kan anmelde en fordring uden formelt at angive, hvornår fordringen er opstået, såfremt lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne insolvensbehandling er indledt, ikke fastsætter et krav om at angive tidspunktet herfor, og såfremt dette tidspunkt uden større vanskelighed kan udledes af den dokumentation, der er omhandlet i nævnte artikel 41, hvilket det tilkommer den kompetente myndighed, som har til opgave at prøve fordringerne, at vurdere.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.